

РЕШЕНИЕ

№ 27363

гр. София, 17.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 04.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **10006** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Сдружение „Музикаутор „, ЕИК[ЕИК] , представлявано от изпълнителния директор И. Д. срещу Решение № ОК -10- 87 от 24.09.2024г. за частичен отказ на Кмета на [община] по подадено заявление за достъп до обществена информация изх.№ 108- 3792/02.09.2024г. на сдружение „Музикаутор“ , вх.№ ОК – 07 - 21 /04.09.2024г. на [община].

Обосновават се съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради немотивираност, неправилно прилагане на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Излагат се доводи, че от фактическа страна отговорът не съответства в пълен обем на поставените въпроси. Акцентира се на липсата на отговор по заявената обществена информация по т. 2, т. 5, т. 6, изр. 2; т. 7, изр. 2; т. 8 и т. 9 от Заявление на МУЗИКАУТОР с изх. № 108-3792 /02.09.2024 г. за достъп до ОИ, вх. № ОК-07-21 /04.09.2024 г. в [община] („общината“). Твърди се, че въпросите, на които жалбоподателят не е получил отговор в обжалваното Решение № ОК-Ю-87 от 24.09.2024г., касаят оказаната финансова помощ за организирани на нейна територия събития с музикално озвучаване (04.09. -31.12.2024 г) и съществуващите в общината правила/процедури за отпускане на подобно финансиране и за неговото отчитане от страна на ползващите се лица- бенефициери.

Посочва се аргумент за надделяващ обществен интерес от предоставяне на исканата информация. Претендира се частична отмяна на оспореното решение и задължаване на Министерство на културата за нейното предоставяне, както и се претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Кмета на [община], чрез процесуалния си представител гл.юрк. Т. И. изразява становище за неоснователност на жалбата. Намира, че твърденията са несъответствие между поисканата и предоставената информация са недоказани. Твърди се, че по т.2 от заявлението е предоставена исканата информация и е предоставен линк. По т. 5, т. 6, изр. 2; т. 7, изр. 2; т. 8 и т. 9 от заявлението се твърди, че не е доказано наличието на надделяващ обществен интерес от предоставяне на исканата информация.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Административното производство е образувано по заявление изх.№ 108-3792/02.09.2024г. на сдружение „Музикаутор“, вх.№ ОК – 07 - 21 /04.09.2024г. на [община] от Сдружение „Музикаутор“ ЕИК[ЕИК], адрес [населено място], [улица] ет. 4 musicaotor [електронна поща]. представлявано от И. Д. - изпълнителен директор, с което е направено искане за предоставяне на следната обществена информация :

1. В периода 01.01.2024 г. - 03.08.2024 г. кои са проведените културни събития с публично използване на музика, които Общината е финансирала, като информацията молим да ни бъде предоставена в долупосочения табличен вид по име, дата, място на провеждане, бенефициер (получател) на финансирането, размер на финансирането (с уточнение с/без ДДС) за всяко събитие поотделно?

2. В периода 04.09.2024 г. - 31.12.2024 г. какъв е размерът на одобреното от Общината финансиране на бъдещите културни събития с публично провеждане на музика, като информацията моля да ни бъде предоставена в табличен вид по име, дата, място на провеждане, бенефициер (получател) на финансирането, размер на финансирането (с уточнение с/без ДДС) всяко събитие поотделно ?

3. Какъв е общият размер на финансирането и какъв е размерът "по пера" (направени разходи за изпълнители, сцена, озвучаване, осветление и др.); на кое юридическо лице-организатор е отпуснато от [община] за събитията с използване на музика „С. и Т. К. - Пиано бар на открито" на 31.08.2024 г. на площад „Поезия" и за концерта на М. на 02.09.2024 г. на площад „България" в [населено място]? Молим Ви, отговорете на същия въпрос, ако посоченото събитие се е провеждало и в периода 2021 - 2023 г.

4. Ако е отпуснато финансиране по т. 3, какъв е начинът на изплащане - цялата сума преди провеждането на събитията или на траншове? При изплащане на траншове какъв е размерът на всеки транш и в какъв период от време са изплатени? Молим Ви, представете платежни документи за Финансирането от [община] на организатора на събитията по т. 3. а така също - ако посоченото събитие се е провеждало и в периода

2021 - 2023 г.

5. Какви доказателства за изразходването на отпускнатите финансови средства изисква Общината от юридическите лица-организатори на събитията по т. 1 и по т. 2? Представя ли организаторът фактура на Общината на всяко "перо" от отпускнатото финансиране? Ако Общината изисква от организатора фактури за всеки отделен разход "по пера", какво става при предоставяне на финансов документ за направен разход, по-малък от отпускнатото по това перо - организаторът задържа ли разликата или я възстановява обратно?

6. В заложените пера по отпускане на финансиране към юридическите лица-организатори на културни събития с публично ползване на музика Общината включила ли е ли е "перо", касаещо уреждането на авторски права чрез плащане на авторски възнаграждения? Ако не е заложено такова перо - каква е причината за това, предстои ли да бъде включено от Общината такова при следващите сесии за кандидатстване за финансиране и ако предстои - кога?

7. Събира ли Общината информация за репертоара, който се/ще се изпълнява по време на събитията по т. 1 и по т. 2? Ако Общината не събира информацията, предстои ли това да се промени за бъдещите събития, които общината ще финансира?

8. Каква е процедурата в Общината за кандидатстване (необходими документи/изисквания) за финансиране за събитията по т. 1 и по т. 2, през която организаторите следва да преминат, за да бъдат разгледани и одобрени техните проекти за финансиране?

9. С какъв набор от документи трябва да снабдят юридическите лица-организатори на събития по т. 1 и по т. 2 в Общината (в това число - и какви разрешителни за охрана, медицинско обезпечаване, ползване на терен и др.), за да получат разрешение/одобрение от общината за превеждане на събитието?

10. Има ли Общината публикуван културен календар на интернет страницата си, в който да са описани всички отпускнати финансираня на събития с използване на музика?

3. посочил да получи информацията на електронна поща musicautor [електронна поща].

В заявлението се твърди, че е налице надделяващ обществен интерес за прозрачност на държавния орган по смисъла на ЗДОИ.

Административното производство е приключило с постановяване на Решение № ОК-Ю-87 /24.09.2024 г. на [община], с което е предоставена информация по заявлението. В решението се съдържа изричен отказ да бъде предоставена поискана информация по т. 2; т. 5; т. 6, изр. 2; т. 7, изр. 2; т. 8 и т. 9.

Жалбоподателят твърди, че не е предоставена в цялост исканата информация, а в

същото време по отношение на т.2 е посочен електронен адрес , който е недостъпен.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице, легитимирано да го направи в качеството си на неблагоприятно засегнат адресат, доколкото с него е отказан достъп до търсена информация. Жалбата е подадена в законоустановения срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В предварителен порядък за пълнота на проверката по чл. 168 от АПК, следва да се отбележи, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал.1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно, ал. 2 на чл. 28 ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

След внимателен прочит на оспореното решение съдът констатира , че е основателно твърдението в жалбата за несъответствие и непълнота . В решението не е даден отговор на искането на информация по т.2 от Заявлението. Препращането към линк, който е недостъпен следва да се приравни на фактически отказ да бъде предоставена търсената обществена информация. Съдът счита , че всяка информация, независимо дали съществува материализирана в самостоятелен, отделен, носител или съществува в няколко различни носителя и за да се предостави, следва да се обобщи, ако отговаря на критериите по чл. 2, ал. 1 ЗДОИ и не попада в изключенията на закона, е дължима

По силата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган е задължен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи правното и фактическо основание за отказ по този закон, при наличие на изпълнена процедура по глава Трета от закона (чл. 24 и сл.). Нарушаването на така установената в закона форма и съдържание на произнасянето на задължения по закона субект по отправено до него искане за достъп до обществена информация представлява нарушение по чл. 146, т. 2 от АПК. В настоящия случай, в оспорения административен акт липсва посочване на правното основание за постановяването му. В решението е посочена като причина за постановения отказ хипотезата на чл. 13, ал. 2 , т.2 от ЗДОИ . На основание чл. 13, ал. 2, т. 1 и 2 от ЗДОИ, за да се приеме, че има основание достъпа до обществена информация да се ограничи е следвало конкретно да се посочи кои факти обосновават, че исканата служебна обществена информация е свързана с

оперативната подготовка на актовете на органа и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. П. от чл. 13, ал. 1 ЗДОИ принцип за свободен достъп до служебна обществена информация може да бъде ограничен в хипотезите на чл. 13, ал. 2, т.2 ЗДОИ, посочени като правно основание на оспорения отказ. В решението не се съдържат конкретни мотиви за наличието на хипотезата на чл.13,ал.2,т.2 ЗДОИ за всяка от точките по постановения отказ. Липсата на изложени конкретни мотиви за всяка от точките по заявлението води до извод за неговата необоснованост от правна страна, както императивно изискват чл. 38 от ЗДОИ вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Логически не е възможно посоченото от общината основание (че служебната обществена информация "съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име") да обхване всичките разнородни хипотези на въпросите, обхванати от отказа. Изложението порок е едновременно съществено нарушение на административно-производствените правила и нарушение на формата за издаване на административния акт - абсолютни и отделни основания за отмяна на обжалвания акт по реда на съдебния контрол.

На следващо място посоченото ограничение на достъпа не е абсолютно, тъй като същото се преодолява при наличие на визираното в чл. 13, ал. 4 ЗДОИ условие, според което достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. ЗДОИ има собствена дефиниция за понятието "надделяващ обществен интерес", който според § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 или чл. 3а. В заявлението изрично е посочена разпоредбата на чл.13,ал.4 от ЗДОИ.

Съдът счита , че използването на музика по време на културни събития на територията на общината безспорно е част от обществения живот в града , а и от друга страна, управлението на общинските финансови средства е въпрос от обществено значение, респ. - информацията за него е обществена за гражданите.

Съгласно нормата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ е необходимо освен това поисканата информация да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект, т.е. в конкретния случай - информацията да касае дейността на общината при организирани събития с използване на музика на нейна територия и да се съдържа в актовете ѝ по осъществяване на нейните правомощия. Според Глава втора ("Община"), чл. 17, ал. 1, т. 1 и 5 от Закона за местно самоуправление и местна администрация (ЗМСМА) „местното самоуправление се изразява в правото ... на гражданите и избраните от тях органи да решават самостоятелно всички въпроси от местно значение ... в сферата на ... общинските финанси... културата". Поради това с получаването на поисканата със заявлението обществена информация гражданите биха могли да си съставят обосновано мнение за дейността на общината в изпълнение на правомощията ѝ в културата и в общинските

финанси.

Задължение на органа е да извърши преценка за наличието на такъв интерес, а в случая такава преценка не е направена. Съгласно оборимата презумпция за наличие на надделяващ обществен интерес органът следва да установи липсата на такъв, а не заявителят да доказва неговото наличие. Преценката на органа налице ли е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по чл. 13, ал. 4 във вр. ал. 2, т. 1 от ЗДОИ.

Това нарушение по същността си представлява самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ, тъй като от една страна ограничава правото на защита на неговия адресат, а от друга възпрепятства осъществяването на съдебния контрол за законосъобразност.

На следващо място, с оглед разрешаването на правния спор следва да се посочи, че ЗДОИ регламентира един от правните способности за упражняване на конституционното право на достъп до информация. В чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация, достъпът до която законът регламентира. Именно по отношение на тази информация законодателят е вменил изричното задължение на задължените, по смисъла на чл. 3, ал.1 от ЗДОИ, правни субекти да я предоставят. Разбира се, ЗДОИ не е средство за получаване на всякаква информация от държавните органи. Член 4, ал.1 от ЗДОИ определя, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. В настоящия случай, не се твърди и не се установява от данните по делото да е налице друг специален ред за достъп до исканата информация, дерогиращ приложимостта на нормите на ЗДОИ. Легалната дефиницията на понятието "обществена информация" е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно която обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Съгласно чл. 9 от ЗДОИ обществената информация е официална и служебна, като според разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 от ЗДОИ служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. С оглед на тези легални определения и предвид наличната информация по делото, настоящият съдебен състав намира, че информацията, която не е предоставена, е обществена по своя характер, тъй като е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Информацията, до която е поискан достъп със заявлението, е точно

определена и по съдържание, и по характер, и по обхват, и по местонахождение, поискана е от компетентен орган, т. е. не са налице основания за отказ или за ограничаване на достъпа по нея по реда на ЗДОИ. Информацията следва да бъде предоставена така, че да съответства на заявлението и да е ясна, конкретна и разбираема. Само по този начин се изпълняват целите на ЗДОИ. Предоставянето на неясна, обща информация, която не е съответна на поисканата може да се приема за отказ поисканата информация да бъде предоставена.

Целта на ЗДОИ и законово регламентирани гаранции за осъществяване правото на достъп до обществена информация, е да се даде възможност на гражданите и организациите да се запознаят със съществуващата информация, която вече е създадена, обработена и се съхранява в административните органи. Следователно правото на достъп по реда на ЗДОИ е ограничено единствено до съществуваща и налична обществена информация.

В настоящия случай, по делото не е спорно, че поисканата от оспорващата информация отговаря на законовото определение, тъй като с получаването ѝ ще си създаде мнение относно дейността на задължения субект. Квалифицирането на исканата информация като обществена е достатъчно основание за възникване на задължението на ответника, при спазване на принципите, прогласени в нормата на чл. 6 ЗДОИ, да осигури достъп на молителя до нея.

Действително, за да възникне задължение за субекта по чл. 3 от ЗДОИ да предостави достъп до обществена информация, правото трябва да бъде надлежно упражнено по реда на чл. 24 и сл. от ЗДОИ от заявителя, както и да съдържа описание на исканата информация, съобразно чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. За да се счита, че е изпълнено нормативното изискване по цитираната разпоредба, е достатъчно исканата със заявлението информация да бъде посочена по начин, който да дава възможност на органа да разбере с искане за предоставяне на каква точно информация е сезиран. По аргумент от разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗДОИ, регламентираща, че информацията по чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ е обществена независимо от вида на нейния материален носител, следва да се приеме, че самият закон поставя знак на равенство между информацията, съдържаща се в един документ, и самия документ като неин материален носител. Съгласно константната съдебна практика, искането за предоставяне на копие от документ е равносилно на искане за достъп до съдържащата се в документа информация, като в този смисъл дали се

иска конкретният материален носител на информацията или се иска описателно самата информация, е ирелевантно за дължимостта ѝ, ако са налице останалите предвидени в закона предпоставки за нейното предоставяне. Единствено релевантно в случая е , че исканата със заявлението обществена информация е налична и се съхранява на законово основание в ответника. В случая, поисканата информация касае именно упражняването на правомощията на ответника по ЗАПСП и дали те са изпълнявани добросъвестно и в обществен интерес.

От друга страна, съгласно нормата на чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ, когато органът не разполага с исканата информация и има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща съответното заявление, като уведомява за това заявителя. Със процесното заявление за достъп до обществена информация не се иска създаване на нова информация, която да съдържа мнение, оценка или становище на задължения субект във връзка със съхранявана при него информация, а напротив – предоставяне на създадена и съхранявана при органа информация, касаеща дейността му. В тази връзка обобщаването на данни от съществуваща документация, за да се предостави информацията не изисква създаването на качествено нов (по съдържание) документ като носител на информация, а само систематизирането на вече съществуваща такава информация.

Така допуснатото от ответника нарушение на административно производствените правила е съществено и представлява самостоятелно основание за отмяната на акта - чл. 146, т. 3 от АПК.

По изложените съображения, оспорената част от решението следва да бъде отменен, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне, при спазване на изискването за форма и излагане на конкретни фактически и правни основания. При новото произнасяне, ответникът следва да съобрази и разпоредбата на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ, съгласно която достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес и в решението за отказ за предоставяне на обществена информация да изложи мотиви, които опровергават неговото наличие.

При този изход на спора разноските са в тежест на ответника, а право на присъждане на разноските възниква само за жалбоподателя. Претендиращият размер на разноски за правна защита е съобразен с

фактичката и правна сложност на делото и следва да се уважи.

С оглед на това и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд София - град, Второ отделение, 76-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Сдружение „Музикаутор“ с ЕИК[ЕИК], Решение № ОК -10- 87 от 24.09.2024г. на Кмета на [община] , в частта по т. 2, т. 5, т. 6, изр. 2; т. 7, изр. 2; т. 8 и т. 9 .

ВРЪЩА административната преписка на Кмета на [община] за произнасяне с мотивиран акт по заявление за достъп до обществена информация по подадено заявление за достъп до обществена информация изх.№ 108- 3792/02.09.2024г. на сдружение „Музикаутор“ , вх.№ ОК – 07 - 21 /04.09.2024г. на [община] при спазване на законоустановените срокове и при съобразяване указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА [община] да заплати на Сдружение „Музикаутор“ ЕИК[ЕИК] деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение и платена държавна такса в размер на 250 /двеста и петдесет/ лева .

Решението не подлежи на касационно оспорване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.